

Sygn. akt V KZ 40/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie skargi **A. B.**

z dnia 12 kwietnia 2015 r. złożonej w trybie przepisów ustawy

z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. nr 179, poz.1843)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 listopada 2015 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 17 sierpnia 2015 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Sądu Okręgowego z dnia 17 sierpnia 2015 r., odmówiono skazanemu A. B. przyjęcia własnoręcznej kasacji od postanowienia tegoż Sądu z dnia 12 czerwca 2015 r., o pozostawieniu bez rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania, dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego przed Sądem Rejonowym w Ś. W uzasadnieniu zarządzenia stwierdzono, że nie jest dopuszczalna kasacja od postanowienia pozostawiającego skargę na przewlekłość postępowania bez rozpoznania.

Na to zarządzenie A. B. wniósł zażalenie, wskazując, że wyrażony w zaskarżonym zarządzeniu pogląd o niedopuszczalności kasacji od postanowienia

dotyczącego skargi na przewlekłość jest wysoce kontrowersyjny; w konkluzji wnioś o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Najwyższego pogląd wyrażony w zaskarżonym zarządzeniu trudno uznać za kontrowersyjny. Stosownie do brzmienia art. 519 k.p.k. strona może wnieść kasację od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93 a k.k. Zakres dopuszczalności kasacji, jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia przysługującego od prawomocnych orzeczeń, czyli instrumentu o charakterze wyjątkowym, nie może być rozszerzany poza granice wyznaczone treścią ustawy. Ta zaś – jak wskazano - nie przewiduje możliwości wniesienia kasacji od postanowień sądu orzekającego o pozostawieniu skargi na przewlekłość postępowania bez rozpoznania. Nie stanowi ono wszak prawomocnego wyroku kończącego postępowanie i nie zostało wydane przez sąd odwoławczy. Dopuszczalność kasacji nie sposób też wywieść z treści przepisów Kodeksu postępowania karnego dotyczących postępowania zażaleniowego, odpowiednio stosowanych mocą art. 8 ust. 2 przywołanej na wstępie ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. Przede wszystkim trzeba zauważyć, że zgodnie z treścią art. 518 k.p.k. do postępowania w trybie kasacji stosuje się odpowiednio przepisy działu IX Kodeksu postępowania karnego. tj. dotyczącego postępowania odwoławczego, tylko wtedy, gdy przepisy rozdziału 55 tego Kodeksu nie stanowią inaczej. Skoro przedmiot zaskarżenia kasacji określa autonomicznie przepis art. 519 k.p.k., to tylko on może mieć in concreto zastosowanie. W konsekwencji należy uznać, że kasacja nie przysługuje od postanowienia o pozostawieniu bez rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

kc